

Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Дело C-484/09) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Право на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Условия за ограничаване — Допринасяне за вредата — Липса на вина, която може да бъде вменена на водачите — Отговорност за риск)

(2011/C 139/10)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Ищец: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Ответник: Companhia Europeia de Seguros, S.A

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal da Relação do Porto — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10), на член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104) и на член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240) — Определяне на режима на гражданска отговорност, приложим към произшествията, причинени при използването на превозни средства — Условия за ограничаване на правото на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ въз основа на приноса за вредите на един от водачите, отговорни за произшествието — Липса на вина на водачите — Отговорност за риск

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), и член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която в случаите, когато сблъсък между две превозни средства причини вреди и на водачите не може да се вмени каквато и да било вина, разпределя отговорността за посочените вреди съразмерно на степента, в която всяко от превозните средства е допринесло за причиняването им, а при съмнения по този въпрос приема, че тази степен е еднаква.

данска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), и член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която в случаите, когато сблъсък между две превозни средства причини вреди и на водачите не може да се вмени каквато и да било вина, разпределя отговорността за посочените вреди съразмерно на степента, в която всяко от превозните средства е допринесло за причиняването им, а при съмнения по този въпрос приема, че тази степен е еднаква.

⁽¹⁾ ОВ C 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Дело C-516/09) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване на работници — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Действие по отношение на лицата — Тълкуване на понятието „заето лице“ — Обезщетения за дете, на което се дължи издръжка — Продължаване на неплатения отпуск)

(2011/C 139/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tanja Borger

Ответник: Tiroler Gebietskrankenkasse

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26 и поправка — ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31) — Обезщетения за отглеждане на малко дете — Действие спрямо лицата — Тълкуване на понятието „заето лице“ — Лице с местопребиване в Швейцария, което договаря с работодателя си, установен в държава членка, допълнителен неплатен отпуск за отглеждане на малко дете („Karenz“), който надхвърля законоустановения в тази държава членка двугодишен срок на този отпуск